

Jana Bartošová

Památosti královského města Sušice

Na farním úřadě v Sušici se nachází zajímavý spis nazvaný Památosti královského města Sušice. Popisuje události, které nastaly po smrti děkana Adama Fialky v roce 1843. Dokument je zajímavý nejen tím, že popisuje dosud málo probádanou situaci ve městě před polovinou 19. století, ale také detailním líčením děkana pohřbu, voleb do městského magistrátu a ustanovení nového děkana i nového starosty. Nechme však promluvit přímo očitého svědka tehdejších událostí.

1.

Zúmrtí a pohřbení veledůstojného pana děkana sušického Adama Fialky.

Léta Páně 1843 dne 17. prosince ve 12 hodin poledne zesnul v Pánu veledůstojný Pán, pan Adam Fialka, biskupský vikář, národních škol v okrese sušickém dozorce, arcikněz Wimberský, v král. městě Sušice děkan, rodič sušický, v dobře zasloužilém věku 67 let bez šesti dní. Přípravy rozličné opozdily pohřbení až na 4-tý den. Toho dne, totiž 20. prosince ráno shromáždilo se v děkansském obydlí četně okolní velebné duchovenstvo, jakož i před děkanstvím nesmírný dav lidí, jak domácích, tak cizích se tísnil. Po deváté hodině začal pohřební průvod, ježž veledúst. Pán, pan František Rathauský, farář čestický a vikář voliňský vedl. Z domu děkanského neslo mrtvolu zemřelého velebné duchovenstvo okolo náměstí až k sv. Kříži, zde převzali na se toto dílo lásky a uctivosti páni měšťané a nesli ostatky mileného svého duchovního pastýře až k dveřím chrámu Páně děkanského, kdež jejich místo opět velebné duchovenstvo zastoupilo, a mrtvolu do kostela neslo. Tu postavivše rakev před velikým oltářem a ji obstoupivše, konali církevní hodinky za mrtvé. Po jich ukončení držel pohřební řeč veledúst. Pán, pan Ondřej Tonner, farář ve Velharticích a toho času tajemník biskupského vikářství sušického, načež následovalo slavné Requiem. Po dokonání této pobožnosti neslo vel. duchovenstvo rakev z chrámu až opět k sv. Kříži, kdež opět, jako prve, p. měšťané k márám přistoupivše tělo až k hřbitovu z vděčnosti nesli, odkudž vel. duchovenstvo službu tu až k hrobu zastávalo. Při celém pohřebním průvodu šli cechové v pořádku s rozžatými svícemi, a vůkol rakve mladší páni měšťané s hořícími pochodněmi, ano i židé doprovázeli smuteční průvod až k hrobu, nesouce rozžaté svíce. Celé náměstí bylo lidem naplněno, duchovních počítalo se 24. Pohřeb jest do toho hrobu, kdež veledúst. Pán děkan Prokop Harer pochován jest byl. Lehké odpočinutí dejž mu Pán! Ať odpočívá v sv. pokojí!

2.

Krátké popsání pamětihodných událostí při dosazování uprázdněného děkanství sušického.

Po smrti veledústojn. p. Adama Fialky, děkana sušického, byl velebný pan P. Emanuel Walter, fundační zdejší kaplan a katecheta, za administrátora děkanství ustanoven. Strávil před tím v postavení svém osmnácte let, a jsa sobě povědom, že po ten celý drahný čas se vši pilností a svědomitostí posvátné povinnosti své zastával, jakož i přesvědčen o lásce k němu a všestranné příchylnosti všech osadníků: kojil se tou příslušnou nadějí, že uprázdněné děkanství jemu se dostane, a tudíž v zákonném času písemně žádost svou zadati neváhal. Ucházeli se spolu o totéž děkanství: velebn. p. František Trachta, duchovní správce z Hartmanic, a p. P. Ondřej Sedlecký, rodič sušický, fundační kaplan v Malém Zdíkově. V návrhu od nejdůstojnější Konsistoře na slavný Magistrát, co patrona, zasláném, měl první místo p. administrátor P. Emanuel Walter, - na druhém stál ve. P. František Trachta a na třetím p. P. Ondřej Sedlecký.

S volením nového pana děkana se váhalo, a od jednoho zasedání magistrátního k druhému odkládalo. Toho času sestával slavný Magistrát z dvou radních zkoušených: p. Josefa Wagnera, který spolu úřad měšťanosti zastával, a p. Václava Kleina, - pak z dvou radních nezkoušených: p. Karla Vrby a p. Františka Fírbase. - Páni měšťané dobře tušíce, že by vejš jmenovaní zkoušení páni radové panu P. Walterovi v ucházení se o děkanství snadno v cestě státi mohli, usnesli se, u nadzminěných páňů radních za p. P. Waltera se přimluvíti. Za tou příčinou odebrali se několikráte do radního domu k panu Wágnerovi a Kleinovi, prosíce je značně, by se k p. P. Walterovi dobrovolně nakloniti, a jemu při volení hlasy své dáti ráčili, líčíce ku podporování své prosby jeho zásluhy. Prosbám jejich nikoli se odporovalo; avšak jen na bílo, an jinak v srdci svém smejšleli, jak to pak výsledek vrchovatě okázal.

Když zákonná lhůta osazení děkanství vypršívala, drželo se zasedání a v něm volení p. děkana. Při hlasování projevíli se nadjmenovaní zkoušení páni radové pro p. Františka Trachtu, - nezkoušení páni radní dali hlasy své p. P. Emanuelu Walterovi. Byla tudíž rovnost hlasů obou stran, a protož nepořízená věc vyššímu rozhodnutí zůstavena býti musila. - Dlužno však zde připomenouti, že p. rada Karel Vrba tomu zasedání a volení pro churavost přítomen nebyl, nobrž písemně votum své poslal, jelikož p. rada Wágner, ho v nemoci ponavštíviv, svatosvatě jej ujišťoval, že votum jeho písemně za živý hlas platnost úplnou míti má.

Tato událost nemálo zbouřila mysl všech obyvatelů sušických, ano i venkovských osadníků, ješto tu běželo o zmaření jejich vroucného přání. I vybědly se 4. března zdejší paní měšťanky, a pana radu Wagnera v jeho příbytku úpěnlivě prosily, by nechtěl celé osadě na odpor býti, kteráž p. P. Waltera za děkana míti žádá. Na to odebral se výbor pěti p. měšťanů k tomutěz p. radovi do radnice, když mu tutěz záležitost prosebně přednesli. Odpověď jeho byla, že o té věci s p. radou Firbasem rokovati bude,- že zřídí oběžné hlasování (per volla), ubezpečoval je o vyplnění jejich žádosti, a podáním pravice slovo své potvrdil.

K šťastnějšímu docílení záměru svého šli 7-ho března 1844 tři z pánů měšťanů do Hartmanic ku p. P. Trachtovi mocnému soku p. P. Waltera při ucházení se o děkanství, by na něm odřeknutí se děkanství sušického ku prospěchu p. P. Waltera prosbou vymohli. Výsledek tohoto kroku byl šťastný, volným projevem se býti, z lásky ku p. P. Walterovi, a toliko k jeho prospěchu, odřici se děkanství sušického. Druhý den na to jel tamtéž p. rada Wagner s vel. P. Františkem Trojanem, farářem v Petrovicích, a tu vskutku dostal slovu svému p. P. Trachta, doručiv p. radovi list odřeknutí.- Nyní zdál se těžký kámen z cesty odvalen býti, a rozčilená mysl osadníků ukojila se.

Než - bez nadání černé mračno, zmaření sladké naděje hrozící, potáhlo jasnou oblohu. Mocným totiž vplyvem a ďábelským působením některých pletichářů stalo se, že P. Trachta svůj spis odřeknutí zpět požádal a jej zničil,- rada Wagner předstíraje nemoc neúřadoval. Tu se 11-ho března 1844 vybědlo opět dvanáct p. měšťanů k němu do jeho příbytku, opětujících vroucí prosbu svou, jimž odvece pravil, že důležitost tu s p. radou Kleinem uváží, a jim pak oznámí, pročez dva z nich, totiž p. Geringra a p. Pecolta na druhý den k sobě vyzval, ujišťuje a tiše jich na dobrý té věci konec,- při tom doložil, že všelikerou záští a kyselost v srdci proti p. P. Walterovi chovanou již pod stůl hodil, a pláštěm zapomenutí přikryl. S toutěz prosbou přišla k dotčenému radovi také školní mládež v čele pánů učitelů, ano i výborstvo zdejší obce židovské naléhalo naň prosbami svými.

Neukojená mysl dohoněla p. měšťany k dalším krokům. I vypravili se 22-ho března 1844 čtyři p. měšťané do Budějovic k Jeho Excelenci Nejdůstojnějšímu Pánu biskupu, jemuž nejponíženeji žádost svou ve jménu všech osadníků sušických přednesli, a o milostivé jim přispění v té záležitosti jeho Excelenci snažně prosili. Nejdůstojnější vrchní duchovní pastýř laskavě je přijav, připověděl u přítomnosti dvou veledůstojných pánů kanovníků, z Anjelisů a Schreglichů, spolu kancléře, že co v jeho moci bude, tuto záležitost dle jich žádosti zprostředkuje, ješto sám p. P. Waltera co výborného katecheta zná, a za děkanství hodného uznává. Tak nás Jeho Excellence podávajíc a stiskajíc nám ruce těšiti ráčila. - Nabyvše tím opět srdce a dozvěděvši se, že slavný Magistrát tutěz záležitost již na písecký krajský úřad k dalšímu porovnání zaslal, namířili jsme sobě z Budějovic do Písku. Pán krajský, jemuž sme svou záležitost a prosbu přednesli, odbyl nás tou odpovědí, že z ohledu tětěz věci nic až posud na úřad krajský nepřišlo.

Tak to stálo na rozváhách. Tři na slovo vzatí a velevážení sousedé: pan Jan Adam Uhl, majetník hostince, pan Josef Motejlek, doktor lékařství a p. Votruba, doktor práv, vydali se dne (datum chybí) na cestu do Prahy, uzavřevše obecní tuto záležitost Jeho císaře. Krále. Výsosti Nejosvícennějšímu arciknížeti Štěpánovi, vladaři království českého, s nehlubší poctivostí ústně přednesli, a jeho císaře. krále. výsost o ochranu proti piklům a pletichám v té věci zoučastněných úředních osob nejpokorněji požádati. Jeho císaře. krále. výsost vyslechši s obvyklou přívětivostí ty tři p. měšťany, jim co spravedlivého bude slíbiti, a utěšení v milosti propustiti ráčila.

Z nadzmněného černého mračna, oblohu naděje osadníků zdejších potahujícího, vskutku uhodilo; ale nezapálilo. Totiž: 9-ho dubna 1844 obdržel P. Trachta dekret presentaci pro sušické děkanství; a, nastojte! nezkoušení paní radové o této události za mák nevěděli, až 11. t. m. jim o tom písemně zpráva se dala, rovněž tohoto dne dostal p. P. Walter od slavného Magistrátu dopis, v němž se mu vyvolení P. Trachty za děkana oznámilo, a jemu svobodná cesta k rekursu ponechala. P. Trachta obdržev dekret, ješto ten sám den spěchal na kvap do Budějovic ku potřebnému potvrzení, a již 10-ho ráno stál před nejdůstojnější konzistoří.- A hle, člověk míní, Pán Bůh mění!- Již před tím zaslali zdejší osadníci svou žádost ku prospěchu P. Emanuela Waltera písemně s více než sedmi sty podpisů opatřenou na nejdůstojnější Konzistoř; k tomu dostal se tomuto nejdůst. Úřadu obranný list p. rady Vrby, v němž úskočná jednání rady Wagnera zevrub vylíčeno bylo, který, slib svůj ruše, o volení písemné votum p. rady Vrby za protizákonné, a protož neplatné prohlásil.- pročez P. Trachtovi u nejdůstojnější konzistoře s dekretem na děkanství se vytasivšímu, a o potvrzení žádajícimu, odslovil nejdůstojn. úřad: že jeho žádost vyplněna býti nemůže, anto nějaké závady má, a tudíž spor ten k rozluštění veleslavnému zemskému řízení zaslán jest.- Kterak as musela při této neočekávané odpovědi ubohému pletichami oklamávanému velebn. p. lichoděkanovi krev v žilách stydnouti!!! - Později dohnán jsa nejdůstojnější Konzistoří opětně písemně resignoval.

Tak táhla se tato pikly a samými rekursy rozdrchaná záležitost až do dubna následujícího roku 1845. Dle vysok. nálezu veleslav. Zemského řízení mělo po zúplnění Magistrátu, - totiž po potvrzení nového p. měšťanosti, a po vyvolení a potvrzení na jeho místo nezkoušeného rady,- mělo po tomto zúplnění nové volení p. děkana předsevzato býti. Poněvadž této výhradní výmince již zadost učiněno bylo, stalo se 22ho dubna spovšechnou netrpělivostí očekávání volení, a všech pěti pánů volenců hlasové padli na vel. P. P. Emanuela Waltra, a ješto toho dne večer jemu dekret doručen byl.

Již drahý čas se před tím umluvili a chystali se p. měšťané někdejší nastoupení vel. P. P. Waltera na děkanství zdejší nevšední slavností zasvětit. Za nejpříhodnější k tomu dobu obrali sobě den jeho návratu z Budějovic, kamž se nově vyvolený velebn. p. děkan 23ho dubna k nejdůst. Konzistoři ku potvrzení a přísaze odebral. Když k jeho důstojnému přijetí vše připraveno bylo, jelo mu 25ho vstříc patnáct p. mladých měšťanů na koních, starší pak v šesti kočářích až do Budětic, kdež ho radostně a aktivě uvítavše, a mu srdečně a nelíčeně přání šťastného a dlouhého panování projevivše- svého nového, na Bohu a lidech plamennou horlivostí sobě vyžádaného, duchovního Pastýře do Sušice doprovázeli, k nimž se též přitovaryšili, podíl srdečně berouce na povšechné radosti, vel. P. František Roubíček, farář Budětický, vel. P. Jan Johánek, farář Hradešický a p. P. Václav Mach, kaplan Zbynický.

Jakmile slavné toto tažení na pomezí Sušické dorazilo, zahřměla střelba z hmoždířů, na hoře sv. Anděla Strážce nastavených, oznamujíc obyvatelům města blížení se průvodu. Zatím sestavil a uspořádal se špalír z veškerého měšťanstva a školních dítek, jakož i z Izraelitů, na náměstí a v ulici, kudy průvod táhnouti měl. Když se ku předměstí dojelo, počali zvony z věže děkanského chrámu Páně zvučeti, slavným a jasným zvukem svým jakoby nového velitele svého uvítati též chtěli. Tak táhl vítězoslavný průvod až k chrámu Páně děkanskému. Zde u dveří chrámových očekávali nového velebn. p. děkana-mimo pána kaplana-páteři kapucíni v rouchu kněžském s kroupácem, a uvítavše ho vedli k velkému oltáři, při čemž hlučná hudba bubnů a trub z kruchtly zněla. Před velikým oltářem poklekl na - tu připraveném a červeným sukrem potaženém - klekadle nový velebn. p. děkan, a u oltáře P. kvardian zapěl: Tě Bože chválíme! Na povinované díkůčinnění Svrchovanému za vítězství nade všemi obtížnostmi a překážkami, které obyvatelům sušickým v dosažení jich vroucí žádosti od jízlivých nepřiznivců v cestě se kladly. Chrám Páně byl přeplněn lidem, a v mnohém oku dobrosrdečných obyvatelů třeptala se slza radosti a k Bohu vděčnosti, jenž přestálé nesnáze tak utěšitelným koncem korunovati ráčil.

Po skončení pobožnosti doprovázeli nového velebn. p. děkana p. měšťanosta František Firbas, pan rada Uhl a několik vzácnějších pánů měšťanů, jakož i výš jmenovaní cizí velební důstojní páni, při hlučné hudbě do děkanského obydlí, před nímž veliký dav lidu, křesťanů a židů se tísnil. U večer zněla před děkanstvím opět slavná hudba, a tu šestnáct mladších pánů měšťanů s rozžhatými pochodněmi večerní temnot mile osvěcovali, nadšeně provolávající: Zdráv buď! Dlouho ještě zůstane tento slavný den v sladké, utěšené připomínce dobrodružným obyvatelům sušickým.

3.

Volení, potvrzení a měšťanstvu představení nového měšťanosty (purkmistra) pana Františka Firbasa.

Již po dlouhá léta bylo kr. město Sušice osiřelé, nemajíc žádného měšťanosty, správce a zástupce měšťanstva. Po celý čas osiřelosti zastával úřad měšťanosty p. rada Josef Wagner, málo šetře dobra a blaha měšťanstva. Měšťané chtějíce omrzelé již jeho panování s sebe svrhnutí, zakročili prosebně k veleslavnému zemskému řízení, by ono jim milostivě povoliti ráčilo, vedle výsady (privilegium) královských měst sobě měšťanostu ze svého středu vyvoliti. Veleslavné zemské řízení nevidouc v té věci nižádné překážky, žádané povolení měšťanstvu udělilo. Na ustanovený k tomu den sešli se páni výborníci, volencové měšťanosty na radní dům, a při hlasování byl jednomyslně a jednohlasně vyvolen za měšťanostu pan František Firbas, měšťan zdejší a lékárník, muž šlechtyný, svědomitý, spravedlnosti milovný, a o dobro a blaho měšťanstva vřele pečující, což tím na jevo dal, že při utiskování a potlačování svých spoluměšťanů ze strany magistrátních osob s nemalou obětí se zasadil, a jich se horlivě ujal, a pro tyto měšťanské ctnosti sobě lásku, důvěru a vážnost měšťanstva záslužně získal, i jeho pán otec Ignac Firbas - muž ode všech vážený - před léty v tétěž důstojnosti v Sušici byl.

Po zaslání protokolů volení na veleslavné zemské řízení byl p. František Firbas jako měšťanosta od této vys. vlády země potvrzen, a jemu spolu nařízeno, dostaviti se na k tomu vytknutý den ku přísaze na krajský úřad. - Vše bylo by šlo svým řádem, kdyby pletichy náruživců v to se byly nevmísily. Pan rada totiž Josef Wagner dostav skrže kr. krajský úřad guberniální potvrzení měšťanosty p. Františka Firbasa, drze odvážil se proti tomuto vysokému nálezu rekurs postaviti, a vtáhl do svého záměru radu Kleina, pak Josefa Maršáta, zatímního obecního návladního (Gemeind-Anwalt), a Antonína Maštovského, toho času representanta. I byl od těchto čtyř zaslán rekurs nejvyšší dvorní appellaci. Pán měšťanosta František Firbas přišed v určitý sobě den na kr. krajský úřad, nebyl ku přísaze připuštěn, proto že, jak se mu ponavrhlo, proti jeho potvrzení za měšťanostu rekurs zadán jest, a tudíž dvorské nejvyšší rozhodnutí očekávati se musí.

Tato nehoda zarmoutila sice měšťanstvo, avšak naděje a srdce mu neodjala. Tedy několik vzácnějších p. měšťanů bez meškání obrátilo se písemnou žádostí na veleslavné gubernium, prosíce nejponiženěji, by vysok. zemská vláda k poslušnosti prvního svého vys. nařízení krajský úřad přiměla, a ten to nadzmiňeného p. Františka Firbasa, k přísaze připustiti neprodléval. Veleslavné zemské řízení těžce nesouc opovážlivost dotčený rekurs vedoucích čtyř odpůrců, naklonilo milostivě ucha svého k prosbě měšťanů, a bez průtahů krajsk. úřadu nařídilo, by ve čtrnácti dnech se složenou přísahou od sušického potvrzeného měšťanosty se vykázal. Následkem tohoto vysokého výroku pan František Firbas 20-ho září 1844 na krajském úřadě přísahu složil.

Nyní nastávala obyvatelům sušickým radostná slavnost, totiž slavné představení nového pána měšťanosty měšťanstvu. Den k tomu ustanovený byl den 28-těž září, tohotéž roku, na slavnost svat. Václava. Na ten den přijel - k tomu výkonu od Krajského úřadu vyslaný - vys. urozený pán, rytíř z Hanischů, kr. krajský komisař. V odpolední době sestavilo se měšťanstvo ve špalír od obydlí pana měšťanosty až k radnímu domu. Pan rada Vrba v čele několika p. měšťanů odebrali se do příbytku p. měšťanosty k uvedení jej s p. kr. krajským komisařem do radního domu, - šlo se skrze podotknutý špalír měšťanstvem zřízený. V radnici dalo se slavné představení pana měšťanosty panem kr. krajským komisařem měšťanstvu zde shromážděnému, při čemž pan kr. krajský komisař k povinné poslušnosti a uctivosti k jich představenému správci města dojemnými slovy měšťany napomínal, a dokládaje, že nyní snad, an vůle měšťanstva se vyplnila, svornost a poklid do města opět se navrátí. - Po tomto výkonu odebralo se shromáždění s. p. komisařem a p. měšťanostou opět skrz špalír do chrámu Páně děkanského, při hudbě bubnů a trub, jakož i při hřmění střelby z hmoždířů. Zde se Bohu vroucí díky vzdávaly Ambrosianským zpěvem: Tě Bože chválíme! S obranou hudbou.

Na večer bylo město skvěle osvětleno; - před domem pana měšťanosty stálo šestnáct p. měšťanů s rozžatými pochodněmi při hudbě a střelbě z hmoždířů, při tom rozčilení a rozradování obyvatelové města jak křesťané, tak židé vykřikovali jako jedním hrdlem: Zdráv bud'! Zdráv bud'! Náš královský pan purkmistr! Až na míli cesty sešel se sem cizí lid k této slavnosti.

Jinak ale bylo okolo srdce rekursníkům při tomto radosti výjevu. Pan rada Wagner, návladní Maršát a reprezentant Mašovský byli přetvářeně nemocni, pan rada Klein odjel do Prahy. Nemohli' na povšechném rozradování obyvatelstva zdejšího podílu bráti, a to pro hanbu, kterou svým odpůrstvím na se strhli. Vítězství měšťanstva se dovršilo, když pozdější od císaře král. dvorské apelací výše jmenovaní s rekurssem odmrštění byli, a p. František Firbas také od tohoto nejvyššího úřadu za měšťanostu potvrzen byl.

4.

Volení a guberniální potvrzení nezkoušeného rady p. Jana Uhla.

Povýšením p. Františka Fírbase za královského měšťanostu, jenž před tím nezkoušeným radou byl, uprázdnilo se toto čestné místo. Sešli se tedy 1-ho listopadu 1844, páni výborníci (Ausschuss - Männer) k volení nového nezkoušeného rady. Volenců bylo 26, a vysoce uroz. Pán, rytíř z Hanischů, kr. krajský komisař volení řídil. I byl jedním živým hlasem, bez obyčejného hlasování dáváním kuliček, vyvolen za nezkoušeného radu pan Jan Uhl, zdejší měšťan a majitel hostince, muž bez úhony, správný a vůbec hodnověrný, stojící ve vážnosti a poctivosti jak u zdejších tak i okolních obyvatelů. Každý dobromyslný nad tímto šťastným vyvolením své potěšení jevil, toliko onino čtyři spiknutí, jenž před tím panu měšťanostovi Františkovi Fírbasevi překážky činili, totiž: radové Josef Wagner a Václav Klein, pak návladní Josef Maršát a representant Antonín Mašovský, stavili odpor vyvolení tomu, všelikeré proti p. Janu Uhlovi námitky činíce.

Než při tom při všem potvrdilo veleslavné zemské řízení p. Jana Uhla za nezkoušeného radu, a toho se týkající dekret na krajský úřad odeslalo; tu však působením odpůrců těch zúmyslně ponechán byl. Volencové nemohše se dekretu potvrzení dočekati, zaslali 2-ho února za touto příčinou prosbu svou na veleslavné gubernium, - to tím hnulo, neboť již 11-ho března na to Krajský úřad guberniální dekret potvrzení p. Uhla na zdejší magistrát odeslal. To dozvěděvše se odpůrcové výš jmenovaní, chtějíce to buď docela překaziti, aneb alespoň ještě na čas prodloužiti- rekurs zadali. Avšak pan měšťanosta Fírbas, by všem úkladům nadskočil, povolal 28-ho března p. Jana Uhla k přísaze, - i složil nadjmenovaný nový pan rada přísahu u přítomnosti svědků: p. rady Karla Vrby, a p. Ignace Leopolda, representanta.

To když se stalo, páni radové rekurs vedoucí, Josef Wagner totiž a Václav Klein s p. Uhlem v radě seděti se zpečovali, a k zasedání, panem měšťanostou ustanovenému, nepřišli. - Pro odstranění všeho nepořádku a zaražení běhu úředních prací, pan měšťanosta u veleslavné apelací se stížnost vedl, a o sprostředkování tohoto neklidu prosil. Guberniálním dopisem od 19-ho dubna bylo pánům radním Josefovi Wagnerovi a Václavovi Kleinovi přísně nařízeno, by rozkazem pána měšťanosty bez nejmenšího odporu poslušni byli, - a nálezem veleslavné Appelací od 21-ho dubna jim se vyhrožovalo, že - pakli by s p. radou Janem Uhlem do zasedání jíti dále se zpěčovali, s úřadu svého sesazení budou. Tato notná a dojmavá vyhrůžka zlomila jejich tvrdou šíji, a 22-ho dubna do rady zasedli, v níž nejpřednější předmět, totiž volení nového p. děkana, pojednán byl, jak o tom v čísle druhém zevrubněji pojednáno jest.

Pramen:

Památosti král. města Sušice, rukopis, uložený na farním úřadě v Sušici.